

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C (2008) 3435 wersja ostateczna z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2008 r. — SPAR Österreichische Warenhandel przeciwko Komisji**(Sprawa T-405/08)**

(2009/C 6/66)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: SPAR Österreichische Warenhandels-AG (przedstawiciele: adwokaci A.-H. Bischke, S. Brack i D. Bräunlich)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 23 czerwca 2008 r.,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie COMP/M.5047 — REWE/ADEG, którą Komisja zatwierdziła uzyskanie wyłącznej kontroli nad ADEG Österreich Handelsaktiengesellschaft przez Billa AG, przedsiębiorstwo niemieckiej grupy REWE. Skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾ Komisja nie powinna była zatwierdzać procedury koncentracji, ponieważ złożone zobowiązania nie były wystarczające, by jej zdaniem usunąć wątpliwości z punktu widzenia konkurencji.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze skarżąca zarzuca naruszenie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, ponieważ Komisja nie otworzyła głównej procedury oceny (etap II), lecz zatwierdziła na etapie I przedsięwzięcie koncentracji

REWE/ADEG z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Komisja nie zbadała w wystarczający sposób skutków tego połączenia i też z tego powodu nie dostrzegła istotnych wątpliwości z punktu widzenia konkurencji. Naruszenie polega na następujących błędach w ocenie.

- Komisja nie uwzględniła skutków przedsięwzięcia z punktu widzenia konkurencji dla rynku zbytu w całej Austrii, zakładając błędnie, że pozostaje szereg podmiotów konkurencyjnych i niedoceniając potencjału konkurencyjnego ADEG.
- Błędnie zbadała i oceniła pozycję rynkową stron na płaszczyźnie regionalnej i lokalnej.
- Zobowiązania zaakceptowane przez Komisję nie nadają się do usunięcia wątpliwości w zakresie konkurencji, ponieważ zostały ocenione na błędnej podstawie.
- Komisja zarówno błędnie zbadała, jak i błędnie oceniła skutki w zakresie konkurencji dla rynków zatrudnienia.

Po drugie w trakcie procedury kontroli koncentracji Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Naruszyła ona prawa skarżącej i państw członkowskich do bycia wysłuchanym, ponieważ ostatnią propozycję zobowiązań stron ani nie poddała badaniu rynkowemu, ani nie przekazała państwom członkowskim. Poza tym nie uzasadniła w wystarczający sposób swojej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) Rady nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw), Dz.U. L 24, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2008 r. — Nexus Europe (Irlandia) przeciwko Komisji**(Sprawa T-424/08)**

(2009/C 6/67)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Nexus Europe (Ireland) Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: M. Noonan, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od Komisji odszkodowania w kwocie 95 418,99 EUR;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 31 października 2001 r. skarżąca oraz Komisja zawarły umowę „o podziale kosztów i rozwoju badań” opartą na wzorcu określonym w załączniku IV (zatytułowanym „Zasady finansowego uczestnictwa Wspólnoty”) do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 182/1999/WE z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie piątego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej dotyczącego działalności w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego na lata 1998-2002 (¹), na mocy której skarżąca, tworząc konsorcjum z innymi przedsiębiorcami, którzy podpisali tę umowę, podjęła się realizacji projektu MUTEIS IST-2000-30117 mającego na celu wyjaśnienie i zrozumienie funkcjonalnej i przestrzennej różnorodności europejskiej gospodarki cyfrowej z perspektywy ogólnej oraz lokalnej/miejskiej. Skarżąca zaproponowała, aby Komisja uczestniczyła w tym projekcie, stosując w zakresie dotyczącym zwrotu kwalifikujących się do objęcia wsparciem kosztów model „kosztów dodatkowych”. W następstwie dokonanej między stronami wymiany korespondencji Komisja poinformowała skarżącą, iż zmuszona jest wstrzymać się na pewien czas z zatwierdzeniem personelu i kosztów ogólnych przedstawionych przez skarżącą oraz zaproponowała, aby skarżąca ponownie rozważyła swe uczestnictwo w projekcie w oparciu o model uczestnictwa w całkowitych kwalifikujących się do objęcia wsparciem kosztach lub model pełnego uczestnictwa finansowego z możliwością określenia kosztów ogólnych jako kwoty ryczałtowej. W dniu 30 kwietnia 2004 r. skarżąca podpisała umowę w zmienionej formie, na takich właśnie warunkach.

W swej skardze odszkodowawczej skarżąca podnosi, że, próbując zmienić treść umowy i powołać się na art. 3 ust. 2 załącznika II do umowy, Komisja działała bezprawnie lub przekroczyła zakres swych kompetencji. Skarżąca twierdzi, że Komisja mogła wprawdzie odmówić zatwierdzenia przedstawionego jej przez skarżącą przy podpisywaniu umowy modelu kosztów, jednakże umowa ta nie zawiera postanowienia, które uprawniałoby Komisję do zmiany modelu kosztów w trakcie realizacji projektu. Ponadto, wobec braku jakichkolwiek uzasadnionych podejrzeń popełnienia przez skarżącą oszustwa bądź nadużycia finansowego, skarżąca podnosi, iż Komisja nie była uprawniona do powołania się na art. 3 ust. 2 załącznika II do umowy, w celu uzasadnienia zmiany postanowień umowy.

Skarżąca utrzymuje nadto, że Komisja naruszyła swe zobowiązania umowne, naruszając tym samym art. 1134 akapit pierwszy belgijskiego kodeksu cywilnego, zgodnie z którym zawarte zgodnie z prawem umowy są wiążące dla podmiotów będących ich stronami. Według skarżącej model kosztów uzgodniony przez strony przy podpisywaniu umowy winien być stosowany przez cały okres jej obowiązywania, a zatem Komisja naruszyła postanowienia umowy żądając, by skarżąca zmieniła uzgodniony przez strony model kosztów.

Skarżąca podnosi ponadto, iż Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań oraz zasadę dobrej administracji.

(¹) Dz.U. 1999, L 26, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2008 r. — ICO Services Ltd przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-441/08)

(2009/C 6/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ICO Services Limited (Slough, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Tupper, solicitor)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS), zgodnie z postanowieniami art. 230 i 231 WE;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania i wydanie wszelkich innych rozstrzygnięć, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze, wniesionej na podstawie art. 230 WE, skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (¹).

Skarżąca twierdzi, iż zaskarżona decyzja nie ustosunkowuje się do istnienia ani też nie uwzględnia istniejących wcześniej w ramach Systemu MSS praw do częstotliwości w ramach widma 2 GHz, uzyskanych w ramach systemu Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej („MUT”) lub Europejskiej Organizacji Poczty i Telekomunikacji. Ponadto skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja skutkuje pozbawieniem jej praw własności nabytych na podstawie prawa międzynarodowego, które pozwalają skarżącej oferować usługi MSS na całym świecie w sposób wolny od bezprawnych zakłóceń. Skarżąca w istocie twierdzi, iż jest jedynym operatorem stosującym system „ICO-P” zapewniający usługi MSS w ramach pasma częstotliwości 2 GHz. W opinii skarżącej, zaskarżona decyzja usiłuje przyznawać częstotliwości w ramach pasma 2 GHz bez należytego poszanowania praw związanych z systemem ICO-P, tym samym stawiając państwa członkowskie UE w sytuacji naruszenia ich obowiązków traktatowych wynikających z odnośnych przepisów MUT.